



Workshop Shredderfluff, onsdag 9. april 2008.

Osvald Lyngstad

Først:

Det er meget hyggelig at så mange har funnet veien hit. Shredderfluff er et uhyre komplisert tema med betydelige utfordringer som berører en hel industri.

Det er flere årsaker til at jeg tok initiativet til dette møtet:

GjenVinn-prosjektet

En av grunnene er at Norsk Metallretur er med i forskningsprosjektet GjenVinn i regi av Norsk Industri og delfinansiert av BIA-programmet i Forskningsrådet. Et av temaene er fremtidig håndtering av shredderavfallet.

Flere av våre kontrakts- og samarbeidspartnere er svært interessert i fremdriften i dette prosjektet, hvilket vi snart skal komme tilbake til på denne konferansen.

Dernest, og dette, er den viktigste årsaken til at denne Work Shop'en arrangeres:

Bekymring for shredderindustriens fremtid i Norge

Jeg nærer en alvorlig bekymring for shredderindustriens fremtid i Norge dersom vi ikke får avklart vesentlige problemstillinger med resultater som gir industrien akseptable rammevilkår sammenlignet med våre utenlandske konkurrenter.

50 – 80 000 tonn shredderavfall årlig

Vi har i dag 8 shreddere i Norge som til sammen årlig genererer mellom 50 – og 80 000 tonn shredderavfall – egentlig en beskjeden mengde i det totale norske avfallsbildet. Deponi er i all hovedsak sluttanvendelsen.

Nå følger en lang spørsmålsrekke som belyser utfordringene med shredderfluff, og disse utfordringene må finne sin avklaring innen svært kort tid.

Hovedspørsmålet for alle som driver fragmenteringsverk i dag er:

- **Hva kan man egentlige mate en shredder med?**
- **Hva gjør eventuelt shredderavfallet til farlig avfall?**
- **Hvilke tiltak kan gjøres for at avfallet ikke karakteriseres som farlig avfall og hvem skal eventuelt betale for disse tiltakene?**

Vi har to EU-direktiv som berører vår industri; Weee-direktivet og ELV-direktivet. Det første er ganske detaljert når det gjelder hva som kan fragmenteres, mens ELV ikke er presis.

SFT: Alt skal demonteres

SFT forutsetter – så langt jeg forstår – at alle detaljer med farlig avfall, f.eks bromerte flammehemmere, i et kassert produkt skal demonteres ned til den minste detalj.

- **Hvem skal betale for dette arbeidet?**
- **Hva er begrunnelsen for dette når avfallsmixen etter fragmentering er under grensen på 0,25 %? (Ref analyser fra NMR Skiens testkjøringer av tre ulike innsatsvarer.)**
- **Er produsenter og importører gjennom sine returselskaper klar over dette kravet og innstilt på å betale for merarbeidet? Dette berører i høyeste grad produsentansvaret, som er eget tema på denne konferansen.**

Bromerte flammehemmere i biler

En kassert bil inneholder betydelige mengder bromerte flammehemmere, men det er ikke noe krav fra miljømyndighetene/returselskapene overfor biloppsamlingsplassene om å demontere plast inneholdende BFH.

- **Hvorfor denne forskjellsbehandling i forhold til EE-avfall?**
- **Skal miljøsanering med hensyn på BFH gjøres i fremtiden?**
- **Hvem skal eventuelt betale for det? Igjen berører dette produsentansvaret.**

Forbud mot deponering av organisk materiale med mer enn 10 % TOC

1. juli 2009 inntreer forbudet mot deponering av organisk avfall som inneholder mer enn 10 % TOC. Shredderavfallet inneholder, uten å iverksette omfattende tiltak, mer enn 10 % TOC.

Hva blir da ”skjebnen” for shredderavfallet?

Deponering som farlig avfall

Skulle shredderavfallet blir karakterisert som farlig avfall, blir spørsmålene:

- **Kostnad og konkurransedyktighet sammenlignet med utenlandske aktører**
- **Hvilke deponier kan ta i mot?**
- **Problemer med å oppnå direktivpålagte gjenvinningsgrader**

Forbrenning

Et alternativ som ofte nevnes er forbrenning:

Og igjen reiser dette flere spørsmål:

- **For høy brennverdi**
- **For mye klor**
- **For liten forbrenningskapasitet i Norge**
- **Problemer med å oppnå direktivpålagte gjenvinningsgrader**

Eksport av EE-avfall og bilvrak

En av flere utfordringer er eksport av f.eks EE-avfall og vrakbiler til land som har lavere krav til avfallskarakteriseringen enn Norge, f.eks England.

Er slik eksport uproblematisk for miljømyndighetene og hvordan vil man eventuelt kontrollere at avfall fra Norge behandles etter norske regler i utlandet?

Henrik Ibsen

Så sier jeg som Henrik Ibsen svarte da han ble spurt om hva alt omkring Peer Gynt og hans liv egentlig dreide seg om:

Jeg spørger helst, mitt kall er ei at svare!

Jeg håper imidlertid svært sterkt at denne konferansen kan bidra til å gi klare svar på de problemstillinger som reises.

Når det gjelder de såkalte PST-løsningene, blir disse et tema under status for GjenVinn-prosjektet.
